

การศึกษาระดับความกลัวในการสนทนาภาษาอังกฤษของนักศึกษา

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี

Fear Levels in English Speaking of Nursing students, Ratchathani University

เมธาวิ ตันวัฒนพงษ์¹ วิสรุตม์ จางศิริกุล²

Methavee Tunwattanapong¹ Witsaroot Zhangsirikul²

¹รองอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์และพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชธานี 0-4531-9900 ต่อ 103 methavee@gmail.com

²ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี 0-4531-9900 ต่อ 122 root_at_ubon@hotmail.com

¹Vice-President in International Affairs and IT Development, Ratchathani University Tel: 0-4531-9900 ต่อ 103

methavee@gmail.com

²Foreign language department, Liberal Arts Faculty, Ratchathani University Tel: 0-4531-9900 ต่อ 122

root_at_ubon@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ระดับ ความกลัวในการสนทนาภาษาอังกฤษของ นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษาคณะ พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 158 คน ซึ่งเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ 1 ใน ภาคการศึกษาที่ 1 และเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ 2 ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2556 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดความ กลัวการสนทนาภาษาอังกฤษ มากที่สุดคือ ไม่ค่อยรู้สึกพท์ เลยไม่รู้ว่าจะสร้างประโยคให้ตรงกับสิ่งที่ ต้องการสื่อสาร (ร้อยละ 79.75) กิจกรรมที่สามารถพัฒนาความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษ มากที่สุด คือ พูดคุยกับชาวต่างชาติเป็นประจำ และต่อเนื่อง (ร้อยละ 67.09) วิธีการสอนการ สนทนาภาษาอังกฤษที่สามารถพัฒนาการสนทนาภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น มากที่สุด คือ การฟังและ จับใจความจากบทสนทนาภาษาอังกฤษตัวอย่าง (ร้อยละ 79.75) นอกจากนี้การศึกษานี้พบว่าวิธีการ สอนที่เน้นฝึกฝนให้นักศึกษาพัฒนาการฟังให้รู้เรื่อง สร้างแรงบันดาลใจให้นักศึกษา แสดงให้เห็นถึง ความจำเป็นในการสนทนาภาษาอังกฤษ รวมทั้งประโยชน์ที่จะได้รับเมื่อสามารถสนทนาภาษาอังกฤษ ได้ และเน้นให้ตระหนักว่าผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษจะสามารถพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษได้ ก็ ต่อเมื่อเรียนรู้ภายใต้สภาวะที่มีความกลัวน้อยที่สุด

คำสำคัญ : สนทนาภาษาอังกฤษ, ความกลัว, นักศึกษา

ABSTRACT

This study aims to identify the fear levels Nursing students encounter while studying English at Ratchathani University in order to find solutions for the problem. The sample consisted of 158 Nursing students who had been studying English 1 in the first semester of the academic year 2013 and studying English 2 in the second semester of the academic year 2013. The researcher used quantitative research method which is questionnaire with the students. The study results show that the greatest cause of fear amongst students speaking English was “Lack of sufficient amount of vocabulary to start an English conversation”(75.79%) The study also found that the highest rated improvement activity to be “Practice English with foreigners often and continuous” (67.09%) Additionally, an effective lesson plan technique which rated the highest was “Listen for the main idea” (79.75%) Moreover, the researcher found that efficient teaching methods include inspiring the students to understand what they heard, encouraging them to recognize the necessity of English communication skills. Educators must also be aware that students will develop their English communication skills when being under the lowest degree of fear, so they must provide an accommodating learning environment.

Keywords: English speaking, Fear, Students

1. บทนำ

เป็นที่ยอมรับกันว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักที่ใช้ในการสื่อสารกันได้ทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นในด้านการศึกษา ด้านสังคม หรือด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศต่างก็ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ส่งข้อมูล และ ความรู้ในแขนงต่าง ๆ ระหว่างกัน ดังนั้นการสนับสนุนให้ประชาชนในประเทศพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น ย่อมเป็นการพัฒนา การติดต่อสื่อสารในด้านต่าง ๆ กับนานาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย ประเทศไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกของประเทศในกลุ่มสังคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ซึ่งยอมรับให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ในปี 2558 นี้ ประชาชนในหลายสาขาอาชีพที่ได้รับอนุญาต เช่น แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล สถาปนิก นักบัญชี ฯลฯ สามารถย้ายแรงงานฝีมือได้อย่างเสรีภายในกลุ่มประเทศสังคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมแรงงานจากประเทศไทยให้สามารถเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศและต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จึงมีสถาบันมากมายจัดอบรมและ พัฒนาการสนทนาภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร สำหรับการทํางานทั่วไป สำหรับการทํางานในโรงพยาบาล เป็นต้น

การที่มีสถาบันอบรมและพัฒนาก่อนสนทนาภาษาอังกฤษเกิดขึ้นมากมายนั้น นับเป็นการจัดการเรียนการสอนนอกระบบ หรือ เรียกว่าเรียนพิเศษ หรือ เรียนกวดวิชา สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการศึกษาภายในโรงเรียน หรือ มหาวิทยาลัย ซึ่งนับเป็นการจัดการเรียนการสอนในระบบ ไม่สามารถพัฒนาก่อนสนทนาภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ตามความต้องการโดยแท้จริงของผู้เรียน และสถานประกอบการ สอดคล้องกับงานวิจัย (Piset, 2006: อ้างอิงจาก นงสมร, 2554) ที่บอกว่ามีคนไทยถึง 99% ล้มเหลวในการสนทนาภาษาอังกฤษ ถึงแม้ว่านักศึกษาในทุกระดับชั้นจะชอบวิชาภาษาอังกฤษ (จินตนา, 2549)

ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาเกิดความกลัวในการสนทนาภาษาอังกฤษนั้น ถือเป็นสาระสำคัญที่ครูผู้สอน หรือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ให้ความสนใจนำมาปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนลดความกลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษ สร้างแรงจูงใจในการเรียน การฝึกฝนการสนทนาภาษาอังกฤษ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษา ระดับความกลัวในการสนทนาภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 158 คน ซึ่งเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 และ วิชา ภาษาอังกฤษ 2 ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2556

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นข้อคำถามสาเหตุที่ทำให้เกิดความกลัวในการสนทนาภาษาอังกฤษ เป็นคำถามแบบเลือกตอบและสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ส่วนที่ 2 เป็นข้อคำถามที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษและข้อเสนอแนะวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นข้อคำถามที่เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการ สนทนาภาษาอังกฤษ โดยเป็นลักษณะการประเมินความคิดเห็นด้วยมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแนวทางของ Rensis Likert ชนิด 5 ระดับ ด้วยการเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว โดยกำหนดค่าแปลความหมายดังนี้

ระดับความคิดเห็น

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ

เห็นด้วย ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ

ระดับคะแนน

5 คะแนน

4 คะแนน

ไม่แน่ใจ คำน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย คำน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คำน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	1 คะแนน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม ให้กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มประชากร หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

- สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วแปลผลตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.51 – 5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับการสนทนาภาษาอังกฤษ
3.51 – 4.50	เห็นด้วยเกี่ยวกับการสนทนาภาษาอังกฤษ
2.51 – 3.50	ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการสนทนาภาษาอังกฤษ
1.51 – 2.50	ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับการสนทนาภาษาอังกฤษ
1.00 – 1.50	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับการสนทนาภาษาอังกฤษ

4. ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 สาเหตุที่ทำให้เกิดความกลัวการสนทนาภาษาอังกฤษ

สาเหตุที่ทำให้เกิดความกลัว	จำนวน	ร้อยละ
1. ฟังไม่ออกเลยไม่รู้ว่าจะพูดกลับไปอย่างไร	95	60.13
2. รู้สึกอายเวลาพูด เพราะที่ต้องเรียงเรียงประโยค ทำให้พูดติดๆ ขัดๆ	75	47.47
3. ไม่ค่อยรู้ศัพท์ เลยไม่รู้ว่าจะสร้างประโยคให้ตรงกับสิ่งที่ต้องการสื่อสาร	126	79.75
4. ไม่แน่ใจว่าเรื่องที่ต้องการจะพูด ต้องใช้ไวยากรณ์ชนิดใด	88	55.70
5. กลัวว่าพูดไปแล้วคนฟังจะไม่เข้าใจ	68	43.04
6. กลัวโดนหัวเราะเยาะ ถ้าพูดผิดๆ ถูกๆ หรือออกเสียงผิด	59	37.34
Base* = 158		

* หมายถึง สามารถตอบได้ทุกรายการ

ตารางที่ 2 กิจกรรมที่สามารถพัฒนาความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษ

กิจกรรมที่สามารถพัฒนาความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
1. เรียนพิเศษ/เรียนกวดวิชา	95	60.13
2. ซื้อ CD/DVD เรียนสนทนาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	65	41.14
3. พูดคุยกับชาวต่างชาติเป็นประจำ และต่อเนื่อง	106	67.09
4. ดูภาพยนตร์ต่างประเทศที่มีบทสนทนาภาษาอังกฤษเป็นประจำ	91	57.59
5. ฟังวิทยุออนไลน์จากต่างประเทศเป็นประจำ	26	16.46
6. เล่นเกมส์ออนไลน์ของต่างประเทศ	43	27.22
Base* = 158		

* หมายถึง สามารถตอบได้ทุกรายการ

ตารางที่ 3 วิธีการสอนการสนทนาภาษาอังกฤษที่สามารถพัฒนาการสนทนาภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

วิธีการสอนการสนทนาภาษาอังกฤษที่สามารถพัฒนาการสนทนาภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น	จำนวน	ร้อยละ
1. การนำเสนอรายงานหน้าชั้น แบบเดี่ยว/แบบกลุ่ม	43	27.22
2. การฟังและจับใจความจากบทสนทนาภาษาอังกฤษตัวอย่าง	126	79.75
3. การดูภาพยนตร์และอภิปรายกลุ่ม	52	32.91
4. การท่องจำคำศัพท์ในหมวดหมู่ต่างๆ เช่น เครื่องแต่งกาย ฯลฯ	96	60.76
5. การแสดงบทบาทจำลองโดยการพูดภาษาอังกฤษ	61	38.61
6. การเล่นเกมต่างๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษ	71	44.94
7. การบ้านที่ต้องไปสัมภาษณ์ชาวต่างชาติ และเขียนเป็นภาษาอังกฤษ	48	30.38
8. การเขียนเรียงความเป็นภาษาอังกฤษ และอภิปรายกับเพื่อนร่วมชั้น	34	21.52
Base* = 158		

* หมายถึง สามารถตอบได้ทุกรายการ

ตารางที่ 4 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนทนาภาษาอังกฤษ

การสนทนาภาษาอังกฤษ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ ความกลัว
1. การสนทนาภาษาอังกฤษต้องคำนึงถึงหลักไวยากรณ์	4.87	0.32	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
2. การสนทนาภาษาอังกฤษต้องคำนึงถึงการออกเสียงมากที่สุด	4.83	0.42	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	8
3. การสนทนาภาษาอังกฤษต้องคำนึงถึงคำศัพท์	4.65	0.48	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	10
4. การสนทนาภาษาอังกฤษต้องได้รับการฝึกฝน	4.87	0.36	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3

เป็นประจำ					
5.	พื้นฐานการฟังที่ดีส่งผลให้การสนทนาภาษาอังกฤษดียิ่งขึ้น	4.84	0.44	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
6.	การสนทนาภาษาอังกฤษไม่มีความจำเป็นสำหรับคนไทย	4.87	0.33	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2
7.	การสนทนาภาษาอังกฤษทำให้เกิดความเครียด	4.83	0.41	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	7
8.	การสนทนาภาษาอังกฤษทำให้เกิดความอับอาย	4.65	0.47	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	9
9.	การสนทนาภาษาอังกฤษทำให้เกิดการดูถูกเหยียดหยาม	4.87	0.39	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4
10.	การฝึกสนทนาภาษาอังกฤษทำให้เสียเวลาในการทำงานอื่น	4.84	0.45	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	6
รวม		4.81	0.40	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-

การอภิปรายผลการวิจัยในภาพรวม

จากผลการศึกษาทั้ง 3 ส่วน พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความกลัวในการสนทนาภาษาอังกฤษ ได้แก่ การออกเสียงผิด เมื่อพูดไปแล้วผู้ฟังไม่เข้าใจ ทำให้ขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ **ต้องจำหลักไวยากรณ์ให้ได้อย่างแม่นยำ** เพื่อจะเลือกนำมาใช้ในการสนทนาภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง **รู้คำศัพท์น้อย** ทำให้ไม่สามารถสื่อสารให้ตรงกับสิ่งที่ต้องการจะบอกได้ ปัจจัยเหล่านี้ทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้สึกขาดความมั่นใจที่จะสนทนาภาษาอังกฤษ ส่งผลให้กลัวและหลีกเลี่ยงการสนทนาภาษาอังกฤษไม่ว่าจะกับเพื่อนร่วมชั้น หรือ ชาวต่างชาติ อุษณีย์ โพธิสุข (2542) ให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองว่า หมายถึง การที่เรามีความรู้สึก หรือความคิด ความเชื่อว่าตนเองสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้ ส่วนนิยามของความเชื่อมั่นในตนเองที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในระดับสากล คือ นิยามของความเชื่อมั่นในตนเองของโรเซนเบิร์ก (Rosenberg, M's Self-Esteem, 1965) ให้คำนิยามไว้ว่า ความพึงพอใจ หรือ ความไม่พึงพอใจที่มีต่อตนเอง แมคครอสสกี ริชมอนด์และสจิวต์ (McCroskey, Richmond, and Stewart, 1986) กล่าวว่า เป็นทัศนคติของบุคคลที่มองเห็นตัวเองในเชิงคุณค่าโดยรวม ผู้ที่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำจะมีแนวโน้มขาดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง และวัดสมรรถนะของตนเองทางลบแทบทุกด้าน ไม่ว่าจะพยายามมากเพียงใด มักจะคิดว่าตนเองล้มเหลว เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้ที่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำจึงมักจะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความหวาดหวั่นในการสนทนาโต้ตอบ มักตกอยู่ใต้อิทธิพลของผู้อื่นและมีการควบคุมตนเองไม่ค่อยได้ ดังนั้น ผู้ที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำจึงมีแนวโน้มที่จะยินยอมและคล้อยตาม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาที่กล่าวมาแล้วว่า เมื่อนักศึกษาออกเสียงผิด จำหลักไวยากรณ์ไม่ได้ หรือ รู้คำศัพท์น้อย จึงทำให้เกิดความไม่เชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง และส่งผลให้กลัวที่จะพูด หรือ โต้ตอบ การสนทนาภาษาอังกฤษในที่สุด

เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า การพูดคุยกับชาวต่างชาติเป็นประจำ และต่อเนื่อง นั้นสามารถช่วยพัฒนาทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้นได้ เพราะการพูดคุยกับชาวต่างชาติ โดยเฉพาะผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาด้วยแล้ว จะทำให้ได้ฟังการออกเสียงคำศัพท์ที่ชัดเจน และเกิดการเลียนแบบการพูดของชาวต่างชาติ ซึ่งเป็นการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง และชัดเจนยิ่งขึ้นได้ นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังเห็นตรงกันอีกว่า การดูภาพยนตร์ต่างประเทศที่มีบทสนทนาเป็นภาษาอังกฤษเป็นประจำ อย่างต่อเนื่องนั้น สามารถพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากการดูภาพยนตร์ต่างประเทศที่มีบทสนทนาเป็นภาษาอังกฤษนั้น เพิ่มพูนทักษะการฟัง และ คำศัพท์ ได้ เมื่อวิเคราะห์ผลการศึกษาดูแล้ว พบว่า หัวใจสำคัญที่จะเพิ่มความเชื่อมั่นในการสนทนาภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาได้นั้น เกี่ยวข้องกับ การฟังรู้เรื่อง (Understand, Realize) โวล์ฟวิน และโคคลีย์ (Wolvin and Coakley, 1996) กล่าวไว้ว่า การฟัง ได้รับการยอมรับให้เป็นหนึ่งในวิธีที่ใช้อย่างแพร่หลายที่สุด และ สำคัญที่สุดในการติดต่อสื่อสาร ทั้งแบบตัวต่อตัว แบบวิชาการ และ แบบมีอาชีพ เชพเพิร์ด บราแฮม และ เอลสตัน (Shephard, Braham and Elston, 2010) กล่าวว่า ผู้ฟังที่ประสบความสำเร็จในการฟัง ต้องจับใจความจากสิ่งที่ได้ยินเพื่ออธิบายสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสารได้ และ เข้าใจ ดังนั้น ผู้ฟังต้องมีความมุ่งมั่นตั้งใจและเข้าใจผู้พูด ในเมื่อการฟังรู้เรื่องเป็นปัจจัยสำคัญที่จะเพิ่มความเชื่อมั่นในการสนทนาภาษาอังกฤษของนักศึกษานั้น ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า วิธีการสอนของครูนั้นควรเน้นให้นักศึกษาได้ฝึกพัฒนาการฟังการออกเสียงที่ถูกต้องโดยเจ้าของภาษา สร้างแรงบันดาลใจให้นักศึกษาในการฝึกฝนการฟังและการพูดตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการสนทนาภาษาอังกฤษ รวมทั้งประโยชน์ที่จะได้รับเมื่อสามารถสนทนาภาษาอังกฤษได้ (Gardner, 1985) ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษจะสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาต่างประเทศของตนเองได้ ก็ต่อเมื่อเรียนรู้ภายใต้สภาพที่มีความกลัวน้อยที่สุด (Curran, 1962: cited in Stevick, 1976)

5. ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

- 1.1 ควรมีแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดระดับความกลัวในการสนทนาภาษาอังกฤษของนักศึกษา เพื่อการวางแผนการสอนที่ลดระดับความกลัว ให้กำลังใจกับนักศึกษาในการพูดภาษาอังกฤษ และ สร้างแรงบันดาลใจให้สร้างบทสนทนาภาษาอังกฤษ
- 1.2 แนวทางที่ดีในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับการสนทนาควรเน้นการฟังและการพูดจากต้นแบบที่ถูกต้องและชัดเจน เช่น บทสนทนายาวระหว่างชาวต่างประเทศเจ้าของภาษา
- 1.3 ครูผู้สอนควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียนในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ลักษณะท่าทาง ประกอบการสนทนาที่เหมาะสม การแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ขณะสนทนา
- 1.4 ผู้เรียนการสนทนาภาษาอังกฤษควรฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนาทักษะการพูดและฟังอย่างถูกต้อง

6. เอกสารอ้างอิง

- จินตนา สุจจาพันธ์ . (2549). *สภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 3 - 4 โรงเรียนแกนนำการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จังหวัดเชียงใหม่*. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- นางสมร พงษ์พานิช . (2554). *การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของ นิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึง กันยายน 2551*. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ปีที่ 18, ฉบับที่ 1.
- อุษณีย์ โพธิ์สุข; และคณะ. (2542). *เก่ง ดี มีสุข : คู่มือการให้บริการแนะแนวและจิตวิทยาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- Gardner, R. C. (1985). *Social Psychology and Second Language Learning: The Role of Attitudes and Motivation*. London, GB: Edward Arnold.
- McCroskey, J. C., Richmond, V. P., & Stewart, R. A. (1986). *One on one: The foundations of interpersonal communication* (Ch. 16). EnglewoodCliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Rosenberg, M. (1965). *Society and the adolescent self-image*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Shephard, T., Braham J., Elston C. (2010). *Listening and Interpersonal Skills Review: Learnhigher* (2007). Available at http://archive.learnhigher.ac.uk/resources/files/LIPS/literature_review.pdf (last accessed, 24/02/14).
- Stevick, Earl W. (1976). *Memory Meaning & Method*. Massachusetts: Newbury House.
- Wolvin, A. D. , & Coakley, C. G. (1996). *Listening (5th ed.)*. New York: McGraw-Hill

ประวัติผู้วิจัย

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล

เมธาวิ ตันวัฒนพงษ์

ตำแหน่งปัจจุบัน

รองอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์และพัฒนา

เทคโนโลยีสารสนเทศ

วัน เดือน ปี เกิด

29 เมษายน 2520

ที่อยู่ปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยราชธานี

261 ถ.เลียงเมือง อ.เมือง จ.อุบลราชธานี 34000

เบอร์โทรศัพท์

0-4531-9900

เบอร์โทรสาร

0-4531-9911

เบอร์โทรศัพท์มือถือ

2. ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ.ที่จบ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา	สถาบันที่จบ
2546	MBA	Strategic Management	Illinois Institute of Technology
2541	บัญชีบัณฑิต	การบัญชี	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ประวัติการทำงาน

ช่วงปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
2546 – ปัจจุบัน	อาจารย์ประจำ – รองอธิการฯ	มหาวิทยาลัยราชธานี

4. ผลงานด้านการวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

M. Tunwattanapong, N. Dimmitt (2010). The affect of Thai cultural factors on teaching and learning in the higher education system of Thailand, oral presentation in International Conference on Education and New Learning Technologies at Barcelona, Spain during 5th-7th July, 2010. Abstract and full paper published on EDULEARN10

งานวิจัยที่กำลังดำเนินการ

-